

blive meget gamle Folk, inden de overhovedet naa op til den Slutløn, der loves dem i Forslaget.

Under Nr. 10 stille vi et Ændringsforslag om at stryge 3die Linie af § 11. Den omhandler den Sum, der ved Hjemsendelsen ydes Sekondløjtnanter og ligestillede for god Tjeneste, de saakaldte Orlovspenge. Det er, saa vidt jeg husker, for Tiden efter 1 Aars god Tjeneste 600 Kr., der udbetales dem ved Hjemsendelsen, og efter 2 Aars Tjeneste 900 Kr. Det foreslaas nu, at Sekondløjtnanterne skulle have 600 Kr. hvert Aar, og at naar Omstændighederne tale derfor, kan der for en Brøkdæl af et Aar udbetales dem Orlovspenge med $\frac{1}{12}$ af det aarlige Beløb for hver fulde Maanedes Tjeneste. Vi finde ikke, der er nogen Anledning til at fravige den Regel, der er gældende i Øjeblikket overfor disse unge Mennesker. De fleste af dem ere, saa vidt jeg ved, ret velhavende Folks Sønner, der i mange Tilfælde kun af Lyst til at have Titelen at brillere med indtræde som Sekondløjtnanter, det gælder i hvert Tilfælde en meget stor Del af dem. Bl. a. af denne Grund mene vi, der paa det nuværende Tidspunkt ikke er nogen som helst Grund til at ændre de Forhold, der bestaa.

Under Nr. 11 stille vi et Ændringsforslag, der slutter sig til de 3 første, jeg nævned. Det angaar ligeledes Væbningsmandskabet og dets Behandling under Sygdom. Ifølge Lovforslaget skulle de under Indkaldelsen have frit Sygehusophold, men naar man foreslaar, at de skulle lønnes lige med andre værnepligtige, er det naturligt, at de ogsaa paa det Omraade stilles lige med dem. Vi foreslaa derfor, at andet Stykke af § 13 udgaar, hvorved de blive ligestillede med de øvrige.

Til § 24 stille vi et Ændringsforslag om, at Paragraffen skal forsvinde. Denne Paragraf omhandler, at Underofficerer eller ligestillede, naar de gaa fra Hæren over i en civil Stilling under Staten, skulle kunne medtage indtil 8 Aars Anciennet. Vi have ikke fundet nogen Anledning til at gaa ind paa den Tanke, saa meget mindre som der den Gang, den blev fremsat her, ingen som helst Udsigt var til, at noget tilsvarende kunde optages i de øvrige Lønningslove. Vi have derfor ikke fundet Anledning til at være med til at give Underofficererne den Begunstigelse, som dette vilde være. Jeg skal imidlertid indrømme, at naar der bliver Tale om at optage lignende Bestemmelser i Etaternes Lønningslov, vil der paa en vis Maade

kunne skaffes Lighed til Veje. Men selvfølgelig vil det aldrig for civile have saa megen Betydning, at denne Bestemmelse optages i Loven, som det vil have for de militære, idet de militære i langt flere Tilfælde gaa over fra en militær Stilling til en civil, end der kan være Tale om, at civile gaa over fra en civil til en militær Stilling. Vi foreslaa derfor, at Paragraffen helt udgaar. Skulde dette Forslag blive forkastet, kunne vi jo se paa, hvorledes Stillingen bliver, og det er da muligt, naar der skaffes Lighed til Veje i det omhandlede Forhold paa de andre Lønningslove, at man da kan gaa ind paa det. Men det 3die Stykke i Ændringsforslaget under Nr. 13 kunne vi i hvert Fald ikke gaa ind paa. Der staar i dette Stykke, at naar faste Underofficerer eller ligestillede ansættes i nogen af de i § 8 nævnte Stillinger, sættes de i overtalligt Nummer i deres Vaaben eller Korps med Bibeholdelse af deres hidtidige Lønning. De Stillinger, der her er tænkt paa, ere, som vist ogsaa nævnt af den ærede Ordfører, Proviantforvaltere, Skrivere, Tegnere osv., og i disse Stillinger vil man altsaa have ansat Underofficerer, men skønt disse ganske vist skulle sættes i overtalligt Nummer saa længe, bliver Faktum dog dette, at det medfører en Forøgelse af Tjenestemændenes Antal. Det er altsaa en ren organisatorisk Bestemmelse, der i og for sig intet har med en Lønningslov at gøre, og vi kunne derfor ikke, blandt andet ogsaa af den Grund, at Forsvarskommissionen endnu arbejder, gaa ind paa den Bestemmelse.

Vi kunne heller ikke gaa ind paa Bestemmelsen i Ændringsforslag Nr. 14 til § 25 om, at Lønningen for disse Tjenestemænd i de første 4 Aar ikke kan stige over 20 pCt. Vi finde, det er en højst uheldig Bestemmelse. Den er nu vedtagen i Etaternes Lønningslovforslag, men vi kunne ikke indse, at ikke den fulde Forhøjelse i de her omhandlede Lønninger burde indtræde straks. Vi synes, det er forkert, naar man har stillet Forslag, og de paagældende Tjenestemænd have haft Grund til at tro, det vilde blive gennemført, saa at knappe det betydeligt af.

Disse Ændringsforslag, som vi saaledes have stillet, og som jeg har gjort nogle Bemærkninger om, skal jeg paa det bedste anbefale til det høje Tings Vedtagelse.

Parkov: Om det foreliggende Forslag og den afgivne Betænkning skal jeg tillade mig at udtale følgende. Ogsaa jeg kunde